

στείλας μοι ταῦτα, ἀνευρέθη ὑπὸ κτιστῶν τινῶν εἰς τὰ θεμέλια οἴκου κατασκευαζομένου εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ἐρατρίας· συνέκειτο δὲ ἐκ νομισμάτων τῶν φιλιππῶν, ἐκ στατήρων φιλιππειῶν καὶ ἄλλων στατήρων δαρεικῶν. Μεταξὺ τῶν νομισμάτων ἅτινα ἐκ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς ἐτυχον ἐν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ, τριάκοντα ἐξ ἦσαν δαρεικὰ, δύο τοῦ φιλιππου, καὶ δέκα τῶν φιλιππῶν. Σημειούσθω ὅμως ὅτι δαρεικὰ ὑπῆρχον πλείονα, ἀλλ' ὡς κοινότατα δὲν τὰ ἀπέκτητα. Νομισματικὰ τῶν φιλιππῶν εὐρέθησαν τρία μὲν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1, τρία ἕτερα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 4, καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν.

Ἐν Κερκύρα.

Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΣΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

—o—

Ἴδου πῶς περιέργως διηγεῖται Κινεζὸς τις συγγραφεὺς τὰς μετὰ τῶν ξένων ἐθνῶν σχέσεις τῆς πατρίδος του·

« Ἐπὶ Κουάγκ-Τε (2200 ἔτη πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως), ξένος τις ἐλλῶν ἐκ μεσημβρίας, ἔφερεν ὡς φόρον φιάλην καὶ δέρματα.

» Ἐπὶ Χέα, νησιῶται ἔφεραν ἐνδύματα πεποικιλμένα διὰ κεντημάτων.

» Ἐπὶ Χαγκ (1700 ἔτη πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως) οἱ Γε-γού τῶν ὁποίων ἡ κόμη ἦτο κεκοιμημένη, ἔφεραν ἐξ ἀνατολῶν κάνιστρα ἐκ λεπίων ἰχθύων, εἴφη καὶ ἀσπίδας. Ἐφεραν δὲ καὶ ἐκ μεσημβρίας ὀδόντας ἐλεφάντων, ὄστρακα χελωνῶν, πτερὰ ταῦνος, πτηνὰ καὶ μικροὺς κύνας.

» Ἐπὶ Σου, (1000 ἔτη Π. Χ.) πολλοὶ ἦλθον ἐκ Καντώνης, Λου-ουάγκης, καὶ ἐξ ἄλλων μεσημβρινῶν χωρῶν· καὶ τῶν μὲν πρώτων ὁ τόπος ἦτο δέκα ἡμέρας μακρὰν τῆς αὐτοκρατορίας, τῶν δὲ ἄλλων πέντε μῆνας. Αἱ χώραι αὐτῶν ἦσαν ἐκτεταμέναι καὶ πολυἀριθμοὶ, καὶ εἶχον πολυτίμα ἐμπορεύματα.

» Ὁ αὐτοκράτωρ Οὐόν-Τε (120 ἔτη Π. Χ.), ἔστειλε πρέσβεις εἰς διάφορα μέρη, ὅπου ἤρρασαν μαργαρίτας, λίθους πολυτίμους καὶ χρυσίον, πολλὰ ἄλλα περιεργὰ κλ. Ἐγένοντο δὲ παντοῦ δεκτοὶ προθύμως, καὶ ἔκτοτε ἐμπαρεύματα τῆς αὐτῆς φύσεως ἤρχοντο ἀφθονα εἰς τὸ Κράτος.

» Ἐπὶ Κάγκ-Ουού, (ἓνα αἰῶνα Π. Χ.) οἱ βάρβαροι ἔφεραν ἵππους. Ὁ δὲ Μσου-Ζωὲν ἔβαλε φραγμὸς σιδηροῦς διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς εἰσβολὰς τῶν ξένων τῆς μεσημβρίας καὶ τῆς δύσεως.

» Ἐπὶ Σου (600 ἔτη Μ. Χ.), ἐστάλησαν πρέσβεις εἰς ὅλα τὰ πλησιόχωρα ἔθνη.

» Ἐπὶ τῆς δυναστείας τοῦ Τάγκ (700 ἔτη Μ. Χ.) ἀγορὰ τακτικὴ συνεστήθη ἐν Καντῶνι, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλεν ἐκεῖ ἀξιωματικούς διὰ νὰ

εἰσπράξῃ τὰ ὀσειλόμενα εἰς τὴν κυβέρνησιν. Οἱ ἐν Καντῶνι διατρίβοντες ξένοι ἐλάμβανον ὑπὸ τῶν Κινεζῶν χρυσίον, μέταξον, κλ., καὶ ἐδίδον ἀντ' αὐτῶν κέρατα ῥινοκέρων, ὀδόντας ἐλεφάντων, κοράλλια, μαργαρίτας, πολυτίμους λίθους, κρύσταλλα, ἰατρικὰ, κλ.

» Τὸ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ Σχίγκ-Τε (1550), ξένοι ὀνομαζόμενοι Φο-λάν-τε (Γάλλοι) ἔρρασαν ἐκ δυσμῶν, λέγοντες ὅτι ἐκόμιζον φέρον· ἀλλ' ἔπειτα εἰσῆλθον αἰφνης καὶ ἀνευ προειδοποιήσεως εἰς τὸν λιμένα· ἄμκ δὲ εἰσῆλθόντες, ἐκάννονοδόλησαν τοσοῦτον ὥστε συνεταράχθη ὅλη ἡ πόλις. Ἐδοποιήθη ἀγέσως ἡ αἰλή, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ διέταξε νὰ τοὺς ἀποπέμψωσιν ἀνυπερέτως, καὶ νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐμπορικὴν σχέσιν μετὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Καντῶνης, γράψαντες μετὰ ταῦτα εἰς τὴν αἰλήν διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων τούτων, ἔλαβον τὴν ἄδειαν.

» Τὸ Σε γανεν-κούς (ἡ Πορτογαλλία), εἶναι χώρα μεγάλη ἑκατὸν χιλιάδας λεύγας ἀπέχουσα τοῦ Κράτους, παράγει δὲ ξύλα εἴσομα, πικίλια ὑφάσματα, κλπ.

» Τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Γιούγκ-Λυ (1588), ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἔστειλε πρέσβυν. Τρία δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα ἔστειλε καὶ δεύτερον μετὰ φόρων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν, τὸν ὀνόμασε βασιλέα τοῦ Κου-Αί, καὶ τῷ ἔδωκε ἀργυρᾶν σφραγίδα. Τὸ δὲ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας του, διέταξε τὸν εἰσοδότην του νὰ στείλῃ πρὸς τὴν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας μεταξωτὰ τινὰ ὑφάσματα διὰ νὰ ἐνδύσῃ τοὺς ἀξιωματικούς του.

» Τὸ ἕκτον ἔτος τοῦ Καγκ-Χί, πρέσβυς τις ἐστάλη πρὸς αὐτὸν ἐκ Πορτογαλλίας κομιζὼν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως γεγραμμένην ἐπὶ φύλλου χρυσοῦ, εἰκόνα τοῦ ἡγεμόνος, εἴφης χρυσοστόλιστον, διάδημα κοράλλινον, σφαιρίαι κοράλλιναι, σφαιρίαι ἐκ ἠλεκτροῦ καὶ μῦρα. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐφιλοφρόνησε μεγαλοπρεπῶς τὰ μέλη τῆς πρεσβείας, δούς πρὸς μὲν τὸν πρέσβυν ἐξδομήκοντα ὑφάσματα μεταξωτὰ, καὶ ἑκατὸν ταῖς, πρὸς δὲ τὸν ἐπόμενον αὐτῷ, δεκαοκτὼ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ πενήκοντα ταῖς· πρὸς τὸν ἱερέα, δεκαοκτὼ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ πενήκοντα ταῖς, καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν δεκαεἰνέων ὑπηρετῶν, ἀνὰ δέκα ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ εἰκοσι ταῖς. Τὸ πεντηκαστὸν ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Καγκ-Χί, ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἔστειλεν ὡς πρέσβυν ἓνα τα-κεο πσέ (ὑπουργόν) μετὰ φόρων· εἶχε δὲ εἰκοσὶν ἀκαλούτους.

» Τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Γιούγκ-Χίγκ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐκκλησίας (ὁ πάπας) ἔστειλε πρεσβείαν μετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ δώριων· οἶνον, σφαιροῦν, μαργαρίτων, ἠλεκτροῦ, ποτηρίων, κλπ. Τὸ τέταρτον ἔτος, ἦλθε καὶ ἄλλη πρεσβεία, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἔγραψεν ἰδιοχειρῶς πρὸς τὸν βασιλέα τῆς ἐκκλησίας· οὗτος δὲ ἀπεκρίθη δι' ἐπιστολῆς τὴν ὅποιαν ἔστειλεν ἐντὸς χρυσοῦ κανύστρου.

» Οἱ Ὀ-λάν (Ὀλλανδοὶ) δὲν ἤρχοντο ἄλλοτε

εἰς τὴν Κίνα· τὸν δὲ γαιμῶνα τοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου αἰῶνος τοῦ Οὐάν-λί (1600) δύο ἢ τρία μεγάλα πλοῖα ἐφθασαν εἰς Μακάον. Οἱ ἐν αὐτῷ ἐφόρου ἐρυθρὰ, τὸ ἀνάστημά των ἦτο ὑψηλόν, καὶ κοκκίνη ἢ κόμη των οἱ ὀφθαλμοὶ των ἦσαν γαλανοί, οἱ πόδες μακρότατοι, καὶ διὰ τοῦ ἀλλοκότου ἐξωτερικοῦ των κατεπτόησαν τὸν λαόν. Ἐρωτηθέντες τίνες ἦσαν ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἦσαν πειραταί, ἀλλ' ὅτι ἐκομίζον φόρους· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχον σικνή ποτὲ ἄλλοτε, αὐδὲ ἔφεραν ἐπιστολάς, δὲν ἠθέλησαν νὰ τὴν δεχθῶσι. Τὸ δέκατον ἔτος τοῦ Σουν-χι, οἱ βάρβαροι αὐτοὶ ἔστειλαν πρεσβείαν. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς δυσκολίας τοῦ διάπλου, ἐνευσε νὰ τοὺς δεχθῆ. Τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Καγκ-Κί, ἔστειλαν βασιλέα ἐκ τοῦ Ἰκεανοῦ, (ναύαρχον) διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Κινέζους νὰ καταστρέψωσι τοὺς πειρατὰς τοῦ Φο-Κίν, καὶ ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμπορεύωνται μετὰ τῆς Κίνας. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς διέταξε νὰ ἐρχῶνται εἰς Κίναν ἀπαξ ἐπὶ δύο ἔτη διὰ νὰ ἐμπορεύωνται. Τὸ τρίτον ἔτος ἔστειλαν καὶ δεύτερον βασιλέα τοῦ Ἰκεανοῦ, διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς πειρατὰς τοῦ Φο-Κίν. Τὸ πέμπτον ἔτος, δὲν ἠθέλησαν νὰ τοὺς δεχθῶσιν, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἑκτῷ ἔτῳ ἔδωκαν ἕνα μόνον φόρον. Τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ κομίζωσι φόρους ἀνά πέντε ἔτη. Ἄλλοτε ἔφεραν ἀργυρὰ σκευὴ τῆς τραπέζης, ἐρίππια, κλ. Καὶ εἰρηροτήθησαν μὲν νὰ τοὺς δεχθῶσιν, ἀλλὰ τοὺς διέταξαν νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ κάρβυλλον, κάμφορον, ἐνδύματα, ἤλεκτρα καὶ πυρσόλα.

ΔΝΕΚΑΟΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ.

Ὅτε ὁ λόρδος Βύρων, σύντροφον ἔχων τὸν ὑποπλοίαρχον Ἐκενεάδ, διέβη κολυμβῶν τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπεσεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης δι' οὗ ὑπέβητεν ὁ Δεάνδρος μετέβη πρὸς τὴν φιλοτάτην αὐτοῦ Πρωά. Ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Ἀθύδου, ἐφθασε μὲν εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν, ἀλλὰ τρία μίλια κάτωθεν τοῦ μέρους ὅπου ἐπεύμει ν' ἀποβῆ. Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ κολυμβήματος παρηκολουθεῖτο χάριν ἀσφαλείας ὑπὸ λέμβου.

Ὅτε ἀπέβη, αἱ δυνάμεις του ἦσαν τοσοῦτον ἐξησθενημέναι, ὥστε προθύμως ἐδέχθη τὴν προσφορὰν Ὀθωμανοῦ τινος ἀλιέως, θελήσαντος νὰ φιλοξενήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν καλύβην του. Κατελήφθη δὲ ἐκεῖ ὑπὸ σφοδρῶ πυρετοῦ· καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑποπλοίαρχος Λ. Ἐκενεάδ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ πλοῖά του, ὁ λόρδος Βύρων ἔμεινε μόνος μετὰ τῶν φιλοξενησάντων αὐτὸν.

Ὁ Ὀθωμανὸς ἠγάθει τίς καὶ ὁποῖος ἦτο ὁ ξένος αὐτοῦ· καὶ ὅμως τὸν ἐπεριποιήθη καὶ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἦσαν ἐδύναστο, ὥστε ἐν τῷ πέντε ἡμερῶν ὁ ἀσθενὴς ἀνέλαβε τὴν ὑγίαν του. Ὅτε δὲ ἐ-

πέβη εἰς πλοίαριον διὰ νὰ μεταβῆ ἀντικρὺ, ὁ ἀγαθὸς Τοῦρκος ἔδωκε πρὸς αὐτὸν ἄρτον, νερὸν, οἶνον, καὶ ἀριθμὸν τινα παραίδων.

Ὁ Βύρων, λαβὼν τὰ δῶρα ταῦτα, εὐχαρίστησε τὸν δωρητὴν· ὅτε δὲ ἐφθασεν εἰς τὴν ἀπέναντι παραλίαν, ἔστειλε διὰ τοῦ πιστοῦ του Στεφάνου εἰς τὸν ἀλιέα δίκτυα, πυρσόλα διὰ κινήμιον, ζεῦχος πιστολίων, καὶ δώδεκα πήχεις μεταξίωτου διὰ τὴν σύζυγόν του. Ὁ ἀλ εὖς ἰδὼν ταῦτα ἀνέκραξεν· «Ὁποῖα μεγαλοπρεπὴς ἀμοιβὴ τοσοῦτω εὐτελοῦς φιλοξενίας! ἢ τὴν δὲ ἐπιστῶσι, θελήσας νὰ ὑπάγῃ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτοπροσώπως τὸν λάρδον, κατεποντισθῆ ἐν μέσῳ τοῦ πορθμοῦ καὶ ἐπνίγη.

Ὁ λόρδος Βύρων ἐλυπήθη εἰς ἄκρον πληροφορηθεὶς τὸν θάνατον τοῦ φιλοξενήσαντος αὐτὸν, καὶ ἔστειλε τριακοσίας δραχμάς πρὸς τὴν γῆρην. Τὸ δὲ 1817 ἔτος, μεταβαίνων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπεσκέφθη τὴν Ὀθωμανίδα καὶ τὸν υἱὸν τῆς οἰτινες δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς νέα δῶρα.

ΔΙΕΦΘΟΡΑ.

ΦΑΛΛΑΓΞ ΕΛΛΗΝΙΚΗ. Ἡ Illustration τῶν Περσιῶν, δημοσιεύουσα τὴν 6—18 τοῦ μεσοῦντος τὰς εἰκόνας τῶν ἐν Κριμαίᾳ Ἑλλήνων στρατιωτῶν, τὰς ὁποίας ἐξεδίακαμεν διὰ τοῦ φυλλαδ. ΟΥ' τῆς Παρθίας, προσθέτει τὰ ἐφεξῆς α Κατὰ τὸν Κ. Houmaire de Hell, παρ' οὗ ἐδανείσθημεν εἰδήσεις τινὰς περὶ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς μικρᾶς πόλεως Βαλουκλαδᾶ, ἢ Ρωσία, ἐν μέσῳ τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας πολέμων τῆς, ἐστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐμφυτον μῖσος ἔχοντας κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν φιλοτιμίαν.

Ἡ ἐπίκλησις αὐτὴ ἔφερε ταχὺ καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις κατήρτισε πολυάριθμον σῶμα τακτικόν, τὸ ὁποῖον, καθ' ὅλας τὰς μετὰ τοῦ ἐγθροῦ ναυμαχίας, ἐδείξεν ἀπαραμίλλων ἀνδρείων. Μόλις δὲ ὁ μετὰ τῆς Τουρκικῆς πόλεμος κατέπαυσε, καὶ οἱ σύμμαχοι Ἕλληνες μετέσχον τῶν κατὰ τὴν Ταυρικὴν πολεμικῶν ἔργων. Μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς χεισονήσου ταύτης, ἀνέλαβον νὰ καταβάλωσι τὰς ἀπαστασίας, καταπτόησαντες τοὺς Ταρταρούς διὰ σκληρῶν καὶ αἱματηρῶν ἐκστρατειῶν. Τότε οἱ ἐν Ταυριδί Μουσουλμάνοι ὠνόμασαν αὐτοὺς Ἀρναούτας, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο σιῶσται καὶ μέχοι τῆς σήμερον.

Ἡ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῆς Ταυρίδος, τὰ καθήκοντα τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο εἰρηνικώτερα κατελήφθησαν δὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ